

niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne 85/337/EWG, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., tylko jeżeli decyzja ta zezwala na zmianę lub rozbudowę urządzenia lub wysypiska poprzez dokonanie robót lub interwencji zmieniających jego stan fizyczny, które mogą w sposób znacząco niekorzystny oddziaływać na środowisko naturalne w rozumieniu pkt 13 załącznika II do wspomnianej dyrektywy 85/337 i które tym samym stanowią „przedsięwzięcie” w rozumieniu art. 1 ust. 2 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 kwietnia 2012 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-297/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/60/WE — Polityka wodna Unii — Plany gospodarowania wodami w dorzeczu — Publikacja — Informowanie społeczeństwa i konsultacje — Brak zgłoszenia do Komisji)

(2012/C 165/11)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marghelis i I. Hadjiyiannis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: G. Karipsiadis, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 13 ust. 1, 2, 3 i 6, art. 14 ust. 1 lit. c) oraz art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327, s. 1) — Plany gospodarowania wodami w dorzeczu — Publikacja — Informowanie społeczeństwa i konsultacje — Brak zgłoszenia do Komisji kopii planów gospodarowania

Sentencja

1) Nie opracowując do dnia 22 grudnia 2009 r. planów gospodarowania wodami w dorzeczu, zarówno w odniesieniu do obszarów dorzeczy leżących całkowicie na jej terytorium krajowym, jak i międzynarodowych obszarów dorzeczy) i nie przekazując Komisji Europejskiej do dnia 22 marca 2010 r. kopii tych planów, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 13 ust. 1-3 i 6 oraz art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, a ponadto, nie wszczynając do dnia 22 grudnia 2008 r. procedur dotyczących informowania społeczeństwa i konsultacji w przedmiocie planów gospodarowania

wodami w dorzeczu, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 14 ust. 1 lit. c) wspomnianej dyrektywy.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Zakopanem (Polska) w dniu 23 stycznia 2012 r. — postępowanie karne przeciwko Wojciechowi Ziemiemu i Andrzejowi Kozakowi

(Sprawa C-31/12)

(2012/C 165/12)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Rejonowy w Zakopanem

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wojciech Ziemiński, Andrzej Kozak

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis art. 1 ust. 11 Dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 roku ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (¹) powinien być interpretowany w ten sposób, że do przepisów technicznych, których projekty powinny zostać przekazane Komisji, zgodnie z art. 8 ust. 1 wymienionej Dyrektywy, należy także przepis ustawowy, który definiuje pojęcia i zakazy ustawowe opisane i ujęte w art. 29 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.)

(¹) Dz.U. L 204, s. 37; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 020 P. 337 — 348

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 10 lutego 2012 r. — Slovenská sporiteľňa, a.s. przeciwko Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Sprawa C-68/12)

(2012/C 165/13)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Slovenská sporiteľňa, a.s.

Strona pozwana: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 101 ust. 1 TFUE (dawny art. 81 ust. 1 WE) można interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż konkurent (przedsiębiorca) poszkodowany w wyniku porozumienia kartelowego innych konkurentów (przedsiębiorców) w chwili zawarcia porozumienia kartelowego działał na właściwym rynku nielegalnie ma znaczenie w świetle prawa?
- 2) Czy dla interpretacji art. 101 ust. 1 TFUE (dawny art. 81 ust. 1 WE) ma znaczenie w świetle prawa okoliczność, że w chwili zawarcia porozumienia kartelowego legalność działania wspomnianego konkurenta (przedsiębiorcy) nie została zakwestionowana przez właściwe organy kontrolne na terytorium Republiki Słowackiej?
- 3) Czy art. 101 ust. 1 TFUE (dawny art. 81 ust. 1 WE) można interpretować w ten sposób, że aby stwierdzić istnienie porozumienia ograniczającego konkurencję należy udowodnić osobiste zachowanie przedstawiciela statutowego lub osobistą zgodę, wyrażoną w formie upoważnienia udzielonego przez przedstawiciela statutowego przedsiębiorstwa, które brało udział/mogło brać udział w porozumieniu ograniczającym konkurencję, na zachowanie jego podwładnego, jeżeli przedsiębiorstwo nie zdystansowało się od zachowania podwładnego i jednocześnie porozumienie zostało również wykonane?
- 4) Czy art. 101 ust. 3 TFUE (dawny art. 81 ust. 3 WE) można interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie także do porozumienia zakazanego na mocy art. 101 ust. 1 TFUE (dawny art. 81 ust. 1 WE), które z samej natury wywołuje skutek w postaci wykluczenia z rynku indywidualnie określonego konkurenta (przedsiębiorcy), w odniesieniu do którego stwierdzono następnie, iż przeprowadzał transakcje w zagranicznej walucie na rynku płatności bezgotówkowych nie posiadając pozwolenia na taką działalność, wymaganego przez przepisy krajowe?

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 30 listopada 2011 r. w sprawie T-208/06 Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV i Quinn Plastics GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 10 lutego 2012 r. przez Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV i Quinn Plastics GmbH

(Sprawa C-70/12 P)

(2012/C 165/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV i Quinn Plastics GmbH (przedstawiciele: adwokaci F. Wijckmans i M. Visser)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału sprawiedliwości o:

- tytułem żądania głównego, uchylenie wyroku Sądu w zakresie, w jakim uznano w nim, że wnoszące odwołanie naruszyły art. 101 TFUE, ze względu na co nie stwierdzono nieważności art. 1 decyzji w odniesieniu do wnoszących odwołanie;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie wyroku Sądu w zakresie, w jakim, w wykonaniu nieograniczonego prawa do orzekania Sąd zmniejszył kwotę wyjściową grzywny jedynie o 10 % i nie stwierdził nieważności decyzji w zakresie, w jakim przy obliczaniu grzywny wzięto w niej pod uwagę zwyczaj ze względu na czas trwania naruszenia;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie wyroku Sądu w zakresie, w jakim nie stwierdzono w nim nieważności decyzji w części, w której ograniczono w niej do 25 % obniżkę kwoty podstawowej ze względu na zróżnicowane traktowanie, oraz ustalenie przez Trybunał, w ramach nieograniczonego prawa do orzekania, wyższego współczynnika procentowego, który należy uznać za odzwierciedlenie brak odpowiedzialności wnoszących odwołanie za uczestnictwo w kartelu w odniesieniu do mieszanek do formowania PMMA i wyrobów sanitarnych PMMA, gwarantując tym samym zgodność takiej obniżki z ogólną zasadą proporcjonalności;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania zgodnie z art. 69 2 regulaminu Trybunału Sprawiedliwości.